

[Wilhelm.]

de ændrer intet ved de grundlæggende misforhold. Vi ville stille os anderledes lydhørt an over for regeringens forslag, hvis vi havde nogen som helst tillid til, at de kunne overvinde krisen. Det har vi ikke. Forslagene dæmper de øjeblikkelige symptomer, men lægger samtidig, og det er vores væsentligste grund til at være temmelig afvisende, op til en ny og alvorligere krise. Bedre afskrivningsregler for maskiner opfordrer jo til yderligere mekanisering og automatisering og dermed til overflødiggørelse af endnu flere lønarbejdere. Det er problemstillingen fra Politikens Hus om igen. Det er ikke kapital, man mangler; tværtimod er man forhippet på at investere i ny teknik. Det kan betale sig, og det kan betale sig bedre, jo bedre afskrivningsregler man laver for det. Huset kan måske spare 100.000 kr. derved, og de 100.000 kr. sparet i Politikens Hus koster skatteyderne 3-4 mill. kr. i arbejdsløshedsunderstøttelse til de 71 arbejdere, der skal fyres. Men der er ingen, der spørger, hvad der kan betale sig for skatteyderne endsige for lønarbejderne. Det spørgsmål kan slet ikke stilles i et folketing, der opererer i et kapitalistisk samfund, dér drejer det sig alene om, hvad der kan betale sig for de private virksomheder.

Regeringsforslagene har indrettet sig fuldt og helt på denne tingenes tilstand og vil derfor uundgåeligt blive et oplæg til en ny og alvorligere krise og arbejdsløshed. Uniprintarbejdernes aktion derimod er netop perspektivrig ved, at den tog et andet udgangspunkt. Man bestred ikke, at det var mere profitabelt for kapitalen at flytte til udlandet, men man bestred dens ret til og dens mulighed for at gøre det. Jeg vil derfor også gerne spørge justitsministeren ved denne lejlighed: billiger justitsministeren politiets rømningsaktion på Uniprint tirsdag aften?

Jeg skal til slut præcisere VS' holdning til regeringen. Vi vil som nævnt ikke optræde som sikkerhedsnet, og vi konstaterer, at det har socialdemokratiet forstået, det har socialdemokratiet indrettet sig på.

Vi må se i øjnene, at regeringen nu sidder med det trumfkort, der hedder retten til at udskrive valg. Det vil naturligvis blive brugt. Det vil blive brugt partitaktisk af denne regering som af alle tidligere regerin-

ger. Det er ikke spor usandsynligt, at regeringen vil vælge en situation, hvor den kan påstå, at den blev væltet af et eller flere af venstrefløjens partier. Det er jo set før. Lad mig derfor med det samme slå fast: hvis den socialdemokratiske mindretalsregering bringer sig i en sådan situation, er det, fordi den ønsker at blive væltet. Hvis den gør en sag til et kabinetsspørgsmål uden på forhånd at have sikret sig et flertal, er det, fordi den ønsker at blive væltet. Hvis den kommer med ultimative udspil, er det, fordi den ønsker at blive væltet. Hvor man har VS i disse spørgsmål, der kan komme på tale, ved man. Vi har klart og tydeligt sagt det. Man kender vores valgoplæg, man kender vores politiske grundlag, og man ved, hvad vi kan gå ind for, og hvad vi ikke kan gå ind for.

Jeg vil sige det under ét. VS — og det ved socialdemokratiet — vil støtte ethvert forslag, det være nok så begrænset, som efter vores vurdering er i lønarbejdernes interesse, og skulle socialdemokratiet ikke vide det allerede, så ved de det nu. Regeringen skal ikke et øjeblik spekulere på, at VS, når det kommer til stykket, nok lader sig bruge som stemmekvæg.

Maisted (FP):

I statsministerens redegørelse i går fremkom følgende sætning: det afgørende i en beskæftigelsesfremmende politik er imidlertid at genskabe tilliden og initiativet i erhvervslivet.

For at genskabe tilliden til fremtiden foreslår regeringen øgede offentlige udgifter og midlertidig social hjælp til erhvervslivet, først og fremmest til de store virksomheder, som senere vil blive inddrevet i form af højere skatter og afgifter. Det, erhvervslivet kan konstatere, er, at det offentlige udgiftsbudget vil vokse, og da erhvervslivet skal betale dette udgiftsbudget, betyder det en forøgelse af erhvervslivets omkostningsniveau, uanset hvilke midlertidige støtteforanstaltninger regeringen foreslår.

Hvis erhvervslivet skal have tillid til fremtiden, må det kræve ændrede livsbetingelser. Omkostningerne skal sættes ned, skattebyrderne for arbejdstagerne og arbejdsgiverne i erhvervslivet skal lettes kraftigt, således at det offentliges udgiftsbudget